

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010442
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1517010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Márie Šimkovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD. v trestnej veci obžalovanej Y. B., pre pokračovací prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 20.10.2020 sp. zn. 3T/57/2017, na verejnom zasadnutí konanom 23. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 20.10.2020 sp. zn. 3T/57/2017 výrokom v bode II./ bola obžalovaná Y. B. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 29.06.2017 sp. zn. 1 Pv 733/15/1105, pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. , ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe, že

1./ obvinená Y. B. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným W. Z. v čase od 20.00 hod. dňa 07.08.2015 do 22.10 hod. dňa 09.08.2015 v Bratislave na O. ulici č. XX vykonali spoločným konaním krádež vlámaním do osobného motorového vozidla zn. SUZUKI SX4, EČ: E bielej farby, rok výroby č. 2014, VIN: G a to tak, že obvinený W. Z. skrutkovačom rozbil trojuholníkové okno na vodičovych dverách a následne vnikol do interiéru vozidla, z ktorého odcudzil dotykovú navigáciu zn. Clarion NX502, sériové číslo H v hodnote 330,- eur a nadstavec na bezpečnostné matice kolies v hodnote 16,- eur, pričom obvinená Y. B. stála vedľa vozidla a dávala pozor, či sa niekto nenachádza v okolí vozidla, čím spoločným konaním spôsobil škodu odcudzením vyššie uvedených vecí v celkovej výške 346,- eur a škodu poškodením motorového vozidla v celkovej výške 1.850,64 eur, pričom poškodenému R.. X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX, Z. - O. H. vznikla škoda vo výške 300,- eur za spoluúčasť a poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom X. rad č. 4, Z., škoda vo výške 2.151,28 eur za vyplatenie poistného plnenia,

2./ obvinená Y. B. po prechádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným W. Z. v čase od 20.00 hod. dňa 18.09.2015 do 12.30 hod. dňa 19.09.2015 v Z. na W. námestí č. X vykonali spoločným konaním krádež vlámaním do tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Suzuki SX4, oranžovej metalízy, EČ: Z a to takým spôsobom, že obvinený W. Z. skrutkovačom rozbil malé trojuholníkové okno na strane vodiča v prednej časti a následne vnikol dnu do uvedeného motorového vozidla, odkiaľ odcudzil zabudované autorádio s navigáciou zn. Clarion NX404E, neznámeho výrobného čísla, tmavo čiernej farby, pričom obvinená Y. B. stála vedľa vozidla a dávala pozor, či sa niekto nenachádza v okolí vozidla, čím spoločným konaním spôsobili škodu odcudzením vyššie uvedenej veci v celkovej výške 246,- eur a škodu poškodením motorového vozidla v celkovej výške 1.324,40 eur, pričom R.. O. Z., H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. námestie č. 2, Z. vznikla škoda vo výške 165,97 eur za spoluúčasť a poškodenej

spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad č. 4, Z. škoda vo výške 2.545,66 eur za vyplatenie poisťného plnenia,

3./ obvinená Y. B. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným W. Z. v čase od 15.30 hod. dňa 23.09.2015 do 14.15 hod. dňa 24.09.2015 v Z. na O. ulici č. X pred bytovkou na parkovisku vykonal krádež vlámaním do tam zaparkovaného motorového vozidla Suzuki SX4, EČ: Z striebornej farby a to takým spôsobom, že obvinený W. Z. skrutkovačom rozbil predné pravé trojuholníkové okno, zároveň poškodil preliačením predné pravé dvere a zo stredového panelu vybral rádio s navigáciou zn. Clarion neznámeho výrobného čísla a z batožinového priestoru odcudzil rybárske puzdro zn. ESSOX bordovej farby s obsahom: 1 ks štvornohý skladací stojan so zvukovou signalizáciou, 2 ks kaprove udice teleskopické neznámej značky o dĺžke 3,6 m, 4 ks navijáky na udicu, 1 ks dvojdielna laminátová udica bielej farby, 1 ks prívlačová udica zn. DAMM teleskopická o dĺžke 1,8 m, pričom obvinená Y. B. stála vedľa vozidla a dávala pozor, či sa niekto nenachádza v okolí vozidla, čím spoločným konaním spôsobili škodu odcudzením vyššie uvedených vecí v celkovej výške 1.946,22 eur, pričom poškodenému V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. 1, Z. vznikla škoda vo výške 165,97 eur za spoluúčasť a vo výške 338,- eur na odcudzených rybárskych potrebách a poškodenej spoločnosti KOOPERATTVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, O. 4, Z. škoda vo výške 2.191,32 eur za vyplatenie poisťného plnenia,

4./ obvinená Y. B. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným W. Z. v čase od 19.30 hod. dňa 22.10.2015 do 07.00 hod. dňa 23.10.2015 v Bratislave, za obytným domom na vedľajšej ceste, na G. ulici č. XX vykonal spoločným konaním krádež vlámaním do motorového vozidla značky Suzuki SX4, bielej metalízy, EČ: Z a to tak, že obvinený W. Z. skrutkovačom rozbil trojuholníkové okno na pravých predných dverách spolujazdca, následne sa dostal dnu do vozidla, kde zo stredového panelu odcudzil jeden kus zabudovanej navigácie a autorádia značky Carion, typ NX502E, taktiež poškodil na dverách spolujazdca lak a to tak, že vytvoril škrabanec o rozmere 3 cm, ďalej poškodil lak na blatníku na pravých predných dverách, a to tak, že vytvoril škrabanec o rozmere 1,5 cm, pričom obvinená Y. B. stála vedľa vozidla a dávala pozor, či sa niekto nenachádza v okolí vozidla, čím spoločným konaním spôsobili škodu odcudzením vyššie uvedenej veci v celkovej výške 327,- eur a škodu poškodením motorového vozidla v celkovej výške 2.095,13 eur, pričom poškodenej W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, Bratislava, vznikla škoda vo výške 165,- eur za spoluúčasť a poškodenej spoločnosti Generali Poisťovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta č. 3/A, Bratislava škoda vo výške 2.819,03 eur za vyplatenie poisťného plnenia,

5./ obvinená Y. B. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným W. Z. v čase od 23.50 hod. dňa 31.12.2015 do 08.00 hod. dňa 02.01.2016 v Bratislave na O. ulici č. X na parkovisku pred obytným domom vykonal spoločným konaním krádež vlámaním do motorového vozidla a to tak, že obvinený W. Z. doposiaľ nezisteným spôsobom a predmetom rozbil ľavé trojuholníkové okno na motorovom vozidle Suzuki SX4, EČ: Z VIN: G kde zároveň poškodil držiak spätného zrkadla, a poškodil ľavé predné dvere, na ktorých spôsobil vodorovné ryhy, následne sa dostal do vozidla, kde zo stredového panela nezisteným spôsobom odcudzil palubný počítač (navigácia, autorádio) zn. Clarion neznámeho výrobného čísla, 1 ks 15 GB USB kľúč čiernej farby s logom Mercedes a z batožinového priestoru odcudzil krabičku s bezpečnostnými maticami od kolies, pričom obvinená Y. B. stála vedľa vozidla a dávala pozor, či sa niekto nenachádza v okolí vozidla, čím spoločným konaním spôsobili škodu odcudzením vyššie uvedených vecí a poškodením motorového vozidla poškodenému V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. 1, Z., v celkovej výške 27,79 eur a vo výške 165,97 eur za spoluúčasť a poškodenej spoločnosti KOOPERATÍVA poisťovňa, s.s. Vienna Insurance Group, O. 4, Z. vo výške 1.608,19 eur za vyplatenie poisťného plnenia,

príčom obvinený W. Z. bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III pod číslom 1T 283/14 zo dňa 12.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2015 a zároveň obv. W. Z. a obv. Y. B. vyššie popísaným spoločným konaním spôsobili celkovú škodu krádežou v celkovej výške 1.541,79 eur a škodu poškodením v celkovej výške 8.990,55 eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že u spoluobžalovaného W. Z. okresný súd výrokom v bode I./ uvedeného rozsudku podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o vine a celý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 22.11.2016, sp. zn. 1T/52/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 12.04.2019, sp. zn. 1To/21/2017 a obžalovaného W. Z. uznal vinným pre pokračovací

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (skutky 1./ a 2./) a pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (skutky 3./ až 6./), za čo mu bol uložený spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 21.07.2016, sp. zn. 7T/107/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 20.04.2016, sp. zn. 2To/128/2016. Rozsudok vo výroku v bode I./, teda vo vzťahu k obžalovanému W. Z., nadobudol právoplatnosť dňom 05.11.2020.

Proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku podal odvolanie prokurátor v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Odvolanie bolo podané v neprospech obžalovanej Y. B..

Odvolateľ v písomnom odôvodnení svojho odvolania konštatoval, že spoluobžalovaný W. Z. v prípravnom konaní vo výsluchoch zo dňa 28.03.2017 a 25.05.2017 uviedol sám spontánne, že uvedené skutky v obžalobe v bodoch 1./ až 5./ spáchal za spoločnej spoluúčasti s obžalovanou Y. B.. Súčasne aj rozsiahlo a detailne popísal, ako tieto skutky spoločne so spoluobžalovanou vykonali, pričom uviedol aj reálny dôvod, prečo v tom čase tak konali spoločne. Súčasne žiadal aj vykonanie konfrontácie so spoluobžalovanou, ktorá bola vykonaná dňa 08.06.2017, kde obžalovaný zotrval na svojom tvrdení ohľadne účasti obžalovanej na stíhaných skutkoch. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný W. Z. dňa 21.11.2020 opätovne uviedol, že predmetné skutky spáchal so spoluobžalovanou, pričom v tom čase boli obaja závislí na drogách. Ukradnuté veci neskôr predali a peniaze si rozdelili. Súčasne uviedol aj svedka N. (až na hlavnom pojednávaní), na ktorého mala obžalovaná Y. B. nasmerovať políciu, nakoľko on mal kúpiť niektoré kradnuté veci (autorádia). Uviedol, že nemá dôvod hovoriť nepravdu a svoje konanie ľutuje. V danej veci bolo súčasne vykonané znalecké vyšetrenie duševného stavu obžalovaného W. Z. znalkyňou MUDr. Klaudiou Stanislavovou znaleckým posudkom č. 35/2017. V záveroch znaleckého posudku je okrem iného uvedené, že u obžalovaného ide o syndróm závislosti od viacerých návykových látok, pričom v čase spáchania skutku mal plne zachované rozpoznávacie schopnosti. K trestným skutkom sa priznal, skutky nezahmlieval, uviedol, že skutky spáchal pre svoju ťažkú drogovú závislosť. Obžalovaná Y. B. aj v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie skutkov. Uviedla, že ich nespáchala. Obžalovaný W. Z. si to mal na ňu vymyslieť, nakoľko v tom čase žili ako partneri a neskôr sa rozišli. Zo strany obžalovaného W. Z. má ísť o pomstu za ukončenie uvedeného vzťahu s obžalovanou Y. B.. Vo výsluchu zo dňa 10.05.2017 uviedla obžalovaná na otázku či pomáhala s predajom odcudzených veci obžalovanému Z., že nepredávala žiadne veci. O skutkoch rovnako nič nevie. X. vtom čase užívala. Vedela, že obžalovaný Z. v tom čase kradol. Osobu N. podľa mena nepozná. Svedok V. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná obidvoch obžalovaných. O ich trestnej činnosti vie len z počutia. Obžalovaný Z. mu predal nejaké autorádia, pričom neskôr prišiel nato, že boli kradnuté, nakoľko mu ich zobrali policajti. Nevedel uviesť, už pre odstup času, či pri predaji bola prítomná aj obžalovaná B.. Obžalovaná B. mu nijaké veci nepredávala. Podľa jeho presvedčenia obžalovaná B. v tom čase užívala drogy. V súvislosti s uvedeným prokurátor uviedol, že jediným priamym dôkazom vo veci proti obžalovanej Y. B. je výpoveď spoluobžalovaného W. Z., ktorú dôveryhodnosť a pravdivosť podporuje predmetný psychiatrický znalecký posudok a výpoveď svedka V. N.. Záver súdu, že skutok nespáchala obžalovaná Y. B., vzhľadom na vyššie uvedené zistené skutkové okolnosti, nemožno akceptovať. Súd nevysvetlil na preukázaných faktoch a logickej úvahe, prečo uveril obžalovanému W. Z. a prijal jeho vyhlásenie o vine o jeho účasti na skutkoch, ale neuveril mu v jeho tvrdeniach ohľadne spoluobžalovanej Y. B.. Počas prípravného konania ani hlavného pojednávania obžalovaný W. Z. svoju výpoveď nezmenil, ani ju nijako neupravoval a nemenil. Výpoveď obžalovaného W. Z. nebola v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nijako spochybnená v smere, žeby malo ísť o nevierohodnú, a tým nepravdivú výpoveď. Takúto skutočnosť nespochybňuje ani samotné zistenie (bez ďalších skutočností), že obžalovaná B. sa rozišla s obžalovaným Z., a ten na ňu takto vypovedá. V tomto smere poukázal na psychiatrický znalecký posudok k duševnému stavu obžalovaného, že tento skutky popísal a priznal sa k nim, pričom ich nezahmlieval. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že výpoveď obžalovaného Z. treba brať so „značnou rezervou“, kde však súd na preukázaných faktoch a logickej úvahe už bližšie nevysvetlil výraz pojmu „so značnou rezervou“. Súd pri svojom rozhodovaní a hodnotení dôkazov nebral do úvahy predovšetkým tieto zabezpečené dôkazy a naopak, zobral do úvahy ničím nepodloženú argumentáciu obžalovanej Y. B., že zo strany obžalovaného

W. Z. ide o výmysel, a že ona skutky nespáchala. S poukazom na uvedené je potrebné konštatovať, že súd vyhodnotil dôkazy zabezpečené jednak v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní len v rovine existujúcich pochybností, ktoré v súhrne mali viesť k rozptýleniu dôvodného podozrenia obžalovanej Y. B. zo spáchania žalovaného trestného činu. Prokurátor taktiež argumentoval tým, že jednotlivé dôkazy, získané z rozličných dôkazných prostriedkov, nemajú vopred určenú dôkaznú silu. Teda žiadny z dôkazov nie je apriórne hodnotnejší ako iný. Ich závažnosť, význam a dôkaznú silu je potrebné vyhodnotiť podľa vnútorného presvedčenia hodnotiaceho subjektu založeného na starostlivom zhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach (§ 2 ods. 12 Tr. por.). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je preto toho názoru, že súd nedostatočne zhodnotil zabezpečené dôkazy z prípravného konania, a to ani po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní. Na základe uvedeného súd mal uznať vinu obžalovanej Y. B. a jej konanie právne kvalifikovať ako pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Súd mal uložiť obžalovanej primeraný podmienený trest odňatia slobody, keďže súdu boli predložené dôkazy preukazujúce vinu obžalovanej Y. B., a teda súd rozhodol v rozpore so zákonom, keď obžalovanú Y. B. spod podanej obžaloby oslobodil. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava V v jeho bode II./ a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní prokurátora nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnila obžalovaná Y. B., obhajca obžalovanej a prokurátorka krajskej prokuratúry. Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodených, nakoľko na takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na odôvodnenie podaného odvolania a navrhla, aby krajský súd zrušil výrokovú časť oslobodzujúceho rozsudku a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol, nakoľko prvostupňový rozsudok považuje za správny a zákonný.

Obžalovaná Y. B. na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pripája k ústnemu prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého oslobodzujúceho rozsudku.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného W. Z. a obžalovanej Y. B., ďalej vykonal výsluch svedka V. N., oboznámil znalecké posudky, odborné vyjadrenie a listinné dôkazy a napokon vo vzťahu k obžalovanej Y. B. rozhodol oslobodzujúcim výrokom rozsudkom.

Oslobodzujúci výrok rozsudku súd prvého stupňa v podstate odôvodnil tým, že Y. B. usvedčuje len spoluobžalovaný W. Z., ona sama spáchanie skutku popiera a iný priamy dôkaz okrem vyhlásenia obžalovaného Z. voči obžalovanej B. sa nepodarilo zabezpečiť ani na hlavnom pojednávaní. Samotné tieto závery, pri jedinom usvedčujúcom dôkaze - výpovedi W. Z. odôvodňujú jediné rozhodnutie súdu, minimálne v zmysle tézy in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech veci (aktuálne obžalovanej Y. B.), a to jej oslobodenie spod obžaloby. Tvrdenie W. Z., že odcudzené veci boli spolu (s Y. B.) predať naráža na jeho neschopnosť označiť osoby, ktoré by v pozícii svedkov mali spoločný predaj potvrdiť. Jediný takto identifikovaný svedok - taxikár V. N. vo výpovedi nepotvrdil verziu W. Z., keď tvrdil v jednotnom čísle „W. mi niekedy predal autorádio.“ Síce pripustil neskôr, že pri tom mohla byť Y. B., ale za to ruku do ohňa nedá. Vyvodzuje to z toho, že pri tom musela byť, keď vedela policajtom povedať, kam si pre to autorádio

majú prísť. K tejto výpovedi súd poukázal na to, že sám svedok sa len domnieva, že pri predaji bola aj Y. B., vyvodzujúc to zo záveru, že ona policajtom oznámila u koho (svedka N.) autorádio je. Toto tvrdenie je tak postavené len na domnienke svedka. Ak by však bolo jednoznačne preukázané, že Y. B. pri predaji autorádia bola (čo jednoznačne preukázané nebolo), samotná skutočnosť byť prítomný pri predaji niečoho neznamená, že takáto prítomná osoba vec predáva - tu svedok jednoznačne potvrdil, že predaj uskutočnil len W. Z., a že má niečo spoločné s nadobudnutím takej veci. Pri preukázaní predaja veci priamo Y. B. a pri preukázaní jej znalosti o pôvode nadobudnutia veci trestnou činnosťou by bola možná úvaha o trestnom čine podieľníctva podľa § 231 Tr. zák. Dedukcia svedka, že Y. B. vedela o pôvode autorádia, nie je sama o sebe rozporná s priznaním Y. B., že W. Z. odcudzuje veci. Ani toto všeobecné zistenie však nepreukazuje účasť Y. B. na žalovaných skutkoch a nielo ešte spolupáchatelstvom po vzájomnej dohode s W. Z.. Ak aj Y. B. označila osobu, ktorej W. Z. predal autorádio, jej vedomosť o tom nemusela byť založená na jej spolupáchatelstve pri skutkoch, ale len na inom poznaní, nakoľko spolu s W. Z. boli v blízkom osobnom kontakte s podtextom spoločného užívania drog a aj osobe, ktorá žije s páchatelom trestných činov musí byť jasné, že takýto človek nekúpi autorádio v obchode (zabalené), aby ho pod cenu predal taxikárovi. W. Z. k predaju autorádia svedkovi N. uviedol na otázku, či sa to týka tohto spisu (prejednávanej trestnej veci): „Možno máte pravdu, že sa to týka toho druhého spisu, ktorý tu na súde mám, ale priebeh bol taký istý vo všetkých týchto skutkoch, v oboch týchto veciach. Obžalovaná B. bola pri tom, stála pri tom, vedela o tom.“ Ak podľa výpovede svedka V. N. žili Z. s B. už v roku 2013 (to má vyplývať aj z bodu IV. oslobodzujúcej časti rozsudku 1T/52/2016), potom treba pátrať po ich (spoločnej) trestnej činnosti aj v skoršom období. Tú súd nachádza v oboznamovanom rozsudku Okresného súdu Bratislava V 7T/107/2014 z 12.03.2015, teda pred skutkami kladenými Y. B. za vinu vo veci 3T/57/2017, že V. N., ten istý svedok vo veci 3T/57/2017, kúpil od W. Z. 4 autorádia a bola s ním aj jeho frajerka Y. B.. V tomto smere súd prvého stupňa spochybnil výpovednú hodnotu výpovede V. N., nakoľko to, o čom vypovedal na pojednávaní 20.10.2020, malo byť zrejme viazané na iné krádeže páchatelja W. Z., a to z roku 2014 vo veci 7T/107/2014. Ďalej prvostupňový súd poukázal na vzťah W. Z. a Y. B., ktorý je preukázaný v rovine priateľsky ľudskej, drogovej, ale i ľudsky nepriateľskej (skutky vo veci 1T/52/2016 kde na strane obžalovaného vystupoval W. Z., hoci bol nakoniec oslobodený, a na strane poškodenej Y. B.). Svedčí to o zmene ich vzťahu, ktorý z pôvodne zrejme harmonického dospel k disharmónii. V takejto situácii treba o to viac aj výpoveď W. Z., ktorá je z hľadiska preukaznosti skutkov aj Y. B., jediná, brať so značnou dávkou nejednoznačnosti. Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov súd prvého stupňa uzavrel, že jediným dôkazom, ktorý treba brať so značnou rezervou, ostáva tvrdenie W. Z. o spáchaní žalovaných skutkov aj Y. B., ktoré samé o sebe tézu in dubio pro reo presúva až na hranicu spoľahlivosti o nepreukaznosti účasti Y. B. na žalovaných skutkoch spolupáchatelstvom.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci, postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v súdnom konaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie, pričom okresný súd tieto dôkazy objektívne vyhodnotil podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako sa to predpokladá v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por.

Odôvodnením napadnutého oslobodzujúceho rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané alebo nedokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si osvojil skutkové a právne závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby ho opakovať. Aj odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že nebolo dokázané, že jednotlivé skutky spáchala obžalovaná Y. B..

Odvolací súd vyslovuje, že výrok o vine musí byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok spáchala iba tá osoba, ktorá bola z tohto skutku obžalovaná prokurátorom a postavená pred súd. Vina obžalovanej osoby musí byť teda jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná. Obžalovaná osoba pritom nie je povinná dokazovať žiadnu skutočnosť, čo je vyjadrené v zásade, že nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina. Uznanie viny zo žalovanej trestnej činnosti nie je možné založiť na hypotetických záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti, a to ani pravdepodobnosti vyššieho stupňa. Pre takýto výrok musí byť daná istota, o ktorej, vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov, nie je dôvod pochybovať. Ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej čo do otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovanej osoby. Inak

povedané, ak v konkrétnej trestnej veci vykonané dôkazy pripúšťajú alternatívnu možnosť o nevine, je súd povinný v zmysle princípu „in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech veci obžalovaného)“ obžalovanú osobu spod podanej obžaloby oslobodiť. Tento princíp sa odvíja od jednej z najzákladnejších zásad trestného konania, ktorou je zásada prezumpcie nevinoty. Prezumpcia nevinoty vždy (aj pri zavedení kontradiktórnych prvkov do trestného procesu) vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazne bremeno v otázke viny. Pokiaľ možno v trestnom konaní na základe vykonaného dokazovania dospieť k niekoľkým pravdepodobným skutkovým verziám, je súd povinný prikloniť sa k verzii, ktorá je pre obžalovanú osobu priaznivejšia, nakoľko iba tak nedochádza k porušeniu princípu rozhodovania „in dubio pro reo“, a tým aj zásady prezumpcie nevinoty. Trestné konanie vyžaduje v tomto ohľade ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno od ľudského poznania požadovať, aspoň na úrovni všeobecného pravidla „preukázania mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť“. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine len o jednoznačne zistené fakty a nie o konštrukcie skutkového deja, domnienky, indície, resp. vinu obžalovanej osoby vyvodzoval len na pravdepodobných skutkových záveroch. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obžalovanú osobu najpriaznivejšia (R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Všetky zmienené hľadiská sú plne uplatniteľné aj na posudzovanú trestnú vec obžalovanej Y. B.. Senát krajského súdu v názorovej zhode s prvostupňovým súdom konštatuje, že s výnimkou výpovede spoluobžalovaného W. Z. v súdnom konaní neboli produkované žiadne ďalšie či už priame dôkazy alebo súhrn takých nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili uzavretú reťaz na seba nadväzujúcich a navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov potrebných na usvedčenie obžalovanej Y. B. zo spáchania žalovaných skutkov, resp. ktoré by inú alternatívu než vinu obžalovanej nepripustili. Za dôkaz podporujúci tvrdenia spoluobžalovaného nemožno považovať ani výpoveď svedka V. N. a to z dôvodov, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku rozviedol už súd prvého stupňa a s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

V súdnej praxi síce nie je vylúčené, že vina páchatel'a môže byť preukázaná aj na základe jediného priameho dôkazného prostriedku (najčastejšie ide o svedeckú výpoveď poškodenej osoby), pokiaľ tento dôkazný prostriedok spĺňa aj ďalšie kritériá a to, že musí byť jasný, logický, presvedčivý, vierohodný a zároveň nemôže byť iným spôsobom spochybniteľný alebo zmenený. V danej trestnej veci je jediným usvedčujúcim dôkazným prostriedkom výpoveď spoluobžalovaného W. Z., pri ktorom je potrebné uvedené atribúty skúmať s väčšou obozretnosťou. Z tohto hľadiska je významným spoluurčujúcim aspektom pre hodnotenie jeho výpovede ten fakt, ktorý spočíva v zjavnom antagonistickom vzťahu medzi ním a spoluobžalovanou Y. B., ktorý dokumentujú nielen samotné výpovede oboch obžalovaných, ale aj trestné stíhanie spoluobžalovaného W. Z. v iných trestných veciach na základe oznámení a výpovedí uskutočnených obžalovanou Y. B.. Tento ich vzájomný vzťah pritom treba vnímať v kontexte jeho vývoja, nakoľko v ich prípade išlo o pôvodne dve vzájomne sa často stretávajúce osoby, tvoriace v istom období aj partnerskú dvojicu, pričom z obsahu spisu možno usudzovať na náklonnosť predovšetkým spoluobžalovaného W. Z. k obžalovanej Y. B., ktorá z jej strany už neskôr nebola opätovaná. Ani tento aspekt tak nemožno opomenúť pri hodnotení výpovede spoluobžalovaného W. Z.. Napokon odvolací súd nemohol prehliadnuť tú skutočnosť, že spoluobžalovaný W. Z. bol v tejto trestnej veci pôvodne, a teda aj v čase jeho výsluchov, kedy začal vypovedať o účasti obžalovanej Y. B. na stíhanej trestnej činnosti, trestne stíhaný pre pokračovací zločin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Iba v dôsledku novely Trestného zákona vykonanej zákonom č. 214/2019 Z. z. účinnou od 01.08.2019, ktorá sa zásadne dotkla aj úpravy skutkovej podstaty trestného činu krádeže, došlo v posudzovanej veci k zmene právnej kvalifikácie pri tomto trestnom čine zo zločinu na prečin a tým aj k zmene trestnej sadzby z 3 rokov až 10 rokov na 6 mesiacov až 3 roky, v ktorej rámci sa súd mohol pohybovať pri ukladaní trestu (rovnaká situácia bola aj u obžalovanej Y. B., čo však v jej prípade nemá vplyv na hodnotenie jej výpovede). Prihliadajúc na odpis registra trestov spoluobžalovaného W. Z., v ktorom mal v čase jeho výsluchov v prípravnom konaní 21 záznamov o svojich predchádzajúcich odsúdeniach a to takmer výlučne pre majetkovú trestnú činnosť, možno pri v tom čase hroziacej trestnej sadzbe vzhliadnuť značnú motiváciu pre akúkoľvek jeho snahu privodiť si priaznivejšiu situáciu pri prípadnom určovaní konkrétnej výmery trestu (ktorá by mohla spočívať napríklad aj v označení ďalšej osoby ako spolupáchatel'a na

stíhanej trestnej činnosti, čím by mohlo dôjsť k delbe miery zavinenia alebo v snahe o zabezpečenie prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, prípadne aspoň rovnomerného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností). V uvedenom období totiž obžalovaný nepochybne nemohol predpokladať vyššie zmienenú zmenu právnej úpravy trestného činu krádeže. Rovnako neuniklo pozornosti krajského súdu to, že spoluobžalovaný W. Z. sa nepriznal a neoznačil spolupáchateľa trestných činov ihneď pri svojom prvom výsluchu, ale až následne s odstupom takmer 6 mesiacov. Obžalovaný síce vypovedal zhodne aj na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom, pri hodnotení tejto jeho výpovede je však potrebné vychádzať nielen z vyššie uvedených súvislostí, ale aj z roviny možných rizík, ktoré by boli spojené so zásadnou zmenou jeho výpovede a ktoré by mohli založiť hrozbu trestného stíhania pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zák.

Za týchto okolností ani krajský súd nemohol považovať výpoveď spoluobžalovaného W. Z. za postačujúcu pre konštatovanie viny obžalovanej Y. B.. Uvedené neznamená záver o tom, že by spoluobžalovaný W. Z. vypovedal nepravdivo a že by tak podozrenie vo vzťahu k obžalovanej Y. B. bolo neopodstatnené. Avšak vzhľadom na absenciu akýchkoľvek iných dôkazov svedčiacich v jej neprospech, musel aj krajský súd pri posudzovaní výpovede spoluobžalovaného W. Z. vziať do úvahy, aký mal vzťah k obžalovanej Y. B. a aká bola ich vzájomná minulosť, akej hrozbe trestu bol vystavený v čase, keď ju označil za spolupáchateľku stíhanej trestnej činnosti a v tejto súvislosti aj to, či a ako mu to mohlo byť na ošoh. Podľa názoru odvolacieho súdu tak výpoveď spoluobžalovaného W. Z. nemožno považovať za nespochybniteľnú a preto ani nemohla byť aj jediným podkladom pre odsudzujúci výrok súdu.

K tvrdeniu prokurátora v odôvodnení jeho odvolania, v zmysle ktorého súd prvého stupňa zobral do úvahy ničím nepodloženú argumentáciu obžalovanej Y. B., krajský súd dodáva, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva žiaden základ pre takéto tvrdenie, naopak, prvostupňový súd dôsledne hodnotil všetky dôkazy vrátane tých, ktoré podľa obžaloby mali svedčiť pre záver o vine obžalovanej a spôsobom zodpovedajúcim § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil, prečo tieto dôkazy považoval pre ustálenie viny obžalovanej za nepostačujúce. Okresný súd sa pritom správne riadil zásadou, že v trestnom konaní nie je potrebné potvrdiť obhajobné tvrdenia obžalovanej osoby, ale relevantnými dôkazmi vykonanými v súlade s Trestným poriadkom jej obranu vyvrátiť tak, aby o dokazovanej skutočnosti neboli žiadne pochybnosti. Nie je teda vôbec podstatné, či obžalovaná Y. B. svoju obhajobu podložila, ale to, že jej obhajobné tvrdenia neboli dostatočne vyvrátené.

Pokiaľ prokurátor namietal, že súd prvého stupňa nevysvetlil na preukázaných faktoch a logickej úvahe, prečo uveril obžalovanému W.ovi Z. a prijal jeho vyhlásenie o vine o jeho účasti na skutkoch, ale neuveril mu v jeho tvrdeniach ohľadne spoluobžalovanej Y. B., tak krajský súd uvádza, že vyhlásenie obžalovaného o vine nie je súčasťou obsahu výpovede obžalovaného ako dôkazného prostriedku, ale výlučne prejavom jeho postoja k tomu, či sa cíti nevinný alebo vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu (resp. či jeho spáchanie nepopiera) a až po takomto vyhlásení prichádza do úvahy možnosť vykonať výsluch obžalovaného, čo nepochybne vyplýva z dikcie § 258 ods. 1 Tr. por. a toto ustanovenie sa uplatní aj pokiaľ ide o výsluch obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti v zmysle § 257 ods. 8, posledná veta Tr. por. Ak obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a súd toto vyhlásenie uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, nemá táto okolnosť žiaden vplyv na to, ako bude súd hodnotiť jeho výpoveď, či už vo vzťahu k jeho osobe, ak by to súd považoval za potrebné pre účely výroku o treste, alebo vo vzťahu k inej spoluobžalovanej osobe. Vyhlásenie o vine súd nehodnotí spôsobom predpokladaným v § 2 ods. 12 Tr. por., takémuto hodnoteniu podlieha až jeho výpoveď. Spájať vyhlásenie o vine obžalovaného s obsahom jeho výpovede z hľadiska požiadaviek na ich hodnotenie je tak zjavne neopodstatnené. Samotné okolnosti, pre ktoré nebolo možné založiť výrok o vine obžalovanej Y. B. výlučne na výpovedi spoluobžalovaného W. Z., krajský súd vysvetlil na inom mieste odôvodnenia tohto uznesenia.

Čo sa týka argumentu prokurátora, že znalkyňa MUDr. Klaudia Stanislavová vo svojom psychiatrickom znaleckom posudku č. 35/2017 uviedla, že spoluobžalovaný W. Z. sa k trestným skutkom priznal a skutky nezahmlieval, čo má podľa názoru prokurátora podporovať dôveryhodnosť a pravdivosť jeho výpovede, krajský súd podotýka, že prokurátor opomenul uviesť aj iné zistenia znalca o osobe spoluobžalovaného W. Z., ako je napríklad ten, že v jeho osobe ide o disproporcionálne štruktúrovaného jedinca s prestavbou hodnotového systému, ale predovšetkým prehliadol ten fakt, že k vyšetreniu W. Z. zo strany znalkyne došlo dňa 14.03.2017 (znalecký posudok bol písomne vypracovaný dňa 16.03.2017), teda v čase

predchádzajúcom jeho výsluchu dňa 28.03.2017, v ktorom prvýkrát poukázal na účasť obžalovanej Y. B. na danej trestnej činnosti. Konštatovanie znalca, na ktoré poukázal prokurátor, tak z uvedeného dôvodu neposkytuje rozumný základ pre iné hodnotenie výpovede spoluobžalovaného W. Z., než akému ho podrobil prvostupňový a aj odvolací súd.

Záverom nadriadený súd znovu konštatuje a opakuje, že jednou zo základných zásad trestného procesu je zásada „in dubio pro reo“, ktorá vychádza z princípu prezumpcie neviny. V praxi to znamená, že záver o vine obžalovaného musí byť postavený na skutkovom stave, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám osebe nestačí k tomu, aby mohol tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. V posudzovanej veci bol preto postup súdu prvého stupňa správny, keď vzniknuté pochybnosti vyplývajúce z dôkaznej núdze vyložil v prospech obžalovanej.

Po oboznámení sa s dôkaznou situáciou a vyhodnotením produkovaných dôkazov, bol aj odvolací súd rovnakého názoru ako súd prvého stupňa, že nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že žalovaný skutok spáchala aj obžalovaná Y. B., na základe čoho bolo nevyhnutné túto obžalovanú podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 29.06.2017 sp. zn. 1 Pv 733/15/1105 pre uvedený skutok (skutky ako čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu) oslobodiť.

Vzhľadom na prezentované úvahy, krajský súd rozhodol na základe odvolania prokurátora spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší opravný prostriedok.